

Sygn. akt VIII Ka 409/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013r. Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Wasiluk– spr.

Sędziowie: SO Krzysztof Kamiński

SR del. Beata Maria Wołosik

Protokolant: Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 roku

sprawy D. B. oskarżonego z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 stycznia 2013 roku, sygn. akt XV K 1271/12,

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego D. B. obowiązek naprawienia szkody w całości:

- za czyn opisany w pkt 1. poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o.w (...)kwoty 1.639,10 zł /jeden tysiąc sześćset trzydzieści dziewięć złotych i 10 groszy/;

- za czyn opisany w pkt 2. poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o.w (...)kwoty 479,80 zł /czteryście siedemdziesiąt dziewięć złotych i 80 groszy/;

- za czyn opisany w pkt 4. poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 259 zł /dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych/;

- za czyn opisany w pkt 6 poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 3.398 zł /trzy tysiące trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych/;

oraz obowiązek naprawienia szkody w części:

- za czyn opisany w pkt 3. poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o.w (...)kwoty 800 zł /osiemset złotych/;

- za czyn opisany w pkt 5, poprzez zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. kwoty 1500 zł /jeden tysiąc pięćset złotych/.

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

D. B. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 26 czerwca 2009 r. ze sklepu (...) przy ul. (...) w (...), wykorzystując nieuwagę personelu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dziewięciu gier – D.J.I.o wartości 99,90 zł, 2 sztuk gry (...)o wartości 249,90 zł każda, Ojciec Chrzestny 2 o wartości 209,90 zł, R. R.7 o wartości 89,90 zł, (...)3 o wartości 99,90 zł, F.3 o wartości 199,90 zł, F.C.2 o wartości 199,90 zł X. W.o wartości 239,90 zł, wszystkie łącznej wartości 1.639,10 zł, na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

2. w dniu 27 czerwca 2009 r. ze sklepu (...) przy ul. (...) w (...), wykorzystując nieuwagę personelu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pięciu gier na konsolę (...)09 o wartości 139zł, R.& C.Q.for B.o wartości 59,90 zł, H. S.o wartości 89 zł, GT 5 P.P.o wartości 89,90 zł, F. R.3 o wartości 99,90 zł, wszystkie o łącznej wartości 479,80 zł, na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

3. w dniu 9 lipca 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu z T. P., z salonu (...) w Galerii (...) przy ul. (...), wykorzystując nieuwagę personelu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia czterech gier komputerowych – dwóch (...) i dwóch In F. o łącznej wartości 999,60 zł na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

4. w dniu 6 października 2009 r. ze sklepu (...) w Galerii Handlowej (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. S., wykorzystując nieuwagę personelu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia bluzy sportowej marki A. o wartości 259 zł, na szkodę (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

5. w dniu 14 lipca 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu z R. K., z salonu (...) w Galerii (...) przy ul. (...), wykorzystując nieuwagę personelu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki N. (...) o wartości 3.048,78 zł, na szkodę (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

6. w dniu 21 lipca 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu R. K., z salonu sprzedaży (...) w Galerii Handlowej (...) przy ul. (...), wykorzystując nieuwagę personelu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki N. (...) oraz telefonu komórkowego marki H. o łącznej wartości 3.398 zł, na szkodę (...) S.A.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Białymstoku uznał oskarżonego D. B. za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt 1-6 czynów i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. za każdy z nich skazał go a na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu D. B. na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego D. B.. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 437 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 1 i 2 kpk zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 kk poprzez odstąpienie od orzeczenia na podstawie tego przepisu wobec oskarżonego D. B. obowiązku naprawienia szkody, podczas gdy prokurator złożył wniosek o orzeczenie tego środka karnego we wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy;

2. obrazę przepisów postępowania – art. 335 § 1 kpk i art. 343 § 7 kpk, mającą wpływ na treść wyroku poprzez skazanie oskarżonego D. B. na karę inną niż określona we wniosku w trybie art. 335 § 1 kpk załączonym do aktu oskarżenia bez przeprowadzenia rozprawy.

Powołując się na powyższą argumentację, prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody za czyny z pkt 1, 2 i 6 w całości, za czyn z pkt 3. w kwocie 800 złotych, za czyn z pkt 4. w kwocie 1000 złotych, za czyn z pkt 5. w kwocie 1500 złotych.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował apelację w ten sposób, że w ramach obowiązku naprawienia szkody za czyn z pkt 4. wniósł o zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody w kwocie 259 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako zasadna zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela argumentację rzecznika oskarżenia, iż procedując w sprawie Sąd I instancji dopuścił się naruszenia, które miało istotny wpływ na treść wyroku. W zaistniałym układzie procesowym zachodziła konieczność orzeczenia obowiązku naprawienia szkody (co nota bene zauważył sam Sąd I instancji na etapie sporządzania pisemnych motywów rozstrzygnięcia). Co za tym idzie Sąd Okręgowy dokonał korekty wyroku w zaskarżonej części zbieżnej ze zmodyfikowanymi wnioskami apelacji.

Na wstępie zauważyć trzeba, że Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne co do zarzucanych oskarżonemu czynów, zajmując przy tym trafne co do zasady stanowisko. Zebrany materiał ocenił wnikliwie z uwzględnieniem zasad określonych w art. 7 kpk, a swemu stanowisku dał wyraz w uzasadnieniu, spełniającemu wymogi określone w art. 424 kpk. Nie budzi zastrzeżeń zajęte na tej podstawie stanowisko co do winy oskarżonego jak i kwalifikacji prawnej przypisanych mu czynów oraz rodzaju wymierzonej kary zasadniczej.

Natomiast Sąd nie ustrzegł się uchybień w pozostałym zakresie. Nie budzi wątpliwości, że w razie skazania bez przeprowadzania rozprawy na posiedzeniu Sąd zobowiązany jest uwzględnić wszystkie elementy porozumienia procesowego zawartego przez prokuratora i oskarżonego. Procedując w trybie art. 343 kpk w zw. z art. 335 kpk, Sąd nie może skazać oskarżonego na posiedzeniu w sposób inny niż określony we wniosku, nie może dokonać samodzielnej modyfikacji wniosku. Sformułowanie innego wyroku niż objęty porozumieniem prokuratora i oskarżonego oznacza zakwestionowanie procesowego układu zawartego pomiędzy nimi co do poddania się karze za czyn będący przedmiotem postępowania karnego, a to stanowi obrazę art. 343 § 1 i 6 kpk (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2012 r., III KK 477/11, LEX 1119530).

W toku postępowania ustalono jednoznacznie, że oskarżony swymi czynami wyrządził uszczerbek w dobrach poszczególnych pokrzywdzonych w kwotach ujętych w akcie oskarżenia. Złożonym przez oskarżonego w czasie przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu określonych kar oraz środków karnych, objęto – poza orzeczeniem kary pozbawienia wolności oraz dozoru kuratora – także orzeczenie środka karnego naprawienia szkody (k. 92). W konsekwencji i wniosek złożony przez prokuratora w trybie art. 343 kpk zawierał tego rodzaju propozycję orzeczenia, a mimo to Sąd nie orzekł tego obowiązku.

Sąd Rejonowy zauważył wprawdzie powyższą omyłkę, o czym świadczy jednoznacznie treść uzasadnienia orzeczenia, jednakże uchybienie to mogło być konwalidowane jedynie w drodze instancyjnej kontroli wyroku. Co za tym idzie Sąd Okręgowy był zobligowany do zmiany orzeczenia w tym zakresie.

W tych warunkach apelacja wywiedziona przez prokuratora zasługiwała na uwzględnienie i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w ustalonym przez oskarżonego i prokuratora wymiarze, przy uwzględnieniu dokonanej przez prokuratora modyfikacji obowiązku naprawienia szkody w zakresie dotyczącym czynu z pkt 4. aktu oskarżenia. Nie budzi bowiem żadnych wątpliwości, że szkoda wyrządzona

tym czynem wyrażała się kwotą 259 złotych. Sąd Okręgowy uznał, że orzeczenie takiego obowiązku w kwocie 259 złotych, a zatem mieszczącej się w uzgodnionej kwocie 1000 złotych nie narusza porozumienia oskarżonego i prokuratora.

Sąd Okręgowy nie stwierdził natomiast innych uchybień, które nakazywałyby działanie z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia i zarzutów. Zatem w pozostałym zakresie utrzymał orzeczenie jako sprawiedliwe i słuszne w mocy.

W oparciu o treść art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze bowiem uznał, iż przemawiały za tym względy słuszności jak i trudna sytuacja materialna oskarżonego.